

[Annette Just]

vidt jeg erindrer, er det netop samhandelen frem for blot pengeoverførsler, regeringen har prøvet på at lægge frem. Men det er det modsatte, der står i Unionstraktaten, og derfor er vi imod den slags.

Hr. Duetoft spørger, om det ikke er lidt egoistisk at tro, at bare fordi Danmark siger nej, vil Unionen ikke blive til noget. Nej, det er ikke spor egoistisk – jeg ser nemlig blot på, hvad der står i Romtraktaten. Der står helt klart og tydeligt enstemmighed, og enstemmighed betyder, at alle lande skal sige ja, for at det bliver til noget.

For at hr. Duetoft ikke skal tro, at jeg er den eneste, der har den vurdering, kan jeg gøre hr. Duetoft opmærksom på, at det er en vurdering, man også har i Tyskland og i Frankrig, idet der foreligger meget klare udtalelser fra regeringschefer begge steder, der siger, at hvis ét land siger nej, må vi jo begynde forfra. Det er, hvad Fremskridtspartiet siger vi skal gøre.

Vi skal ikke gå ned og genforhandle. Jeg ved godt, at Socialdemokratiet gerne vil have deres sommerhusregel genforhandlet på en eller anden måde, hvis det hele falder fra hinanden, for den vil de gerne sikre, men vi siger: Nej, vi ønsker ikke at genforhandle noget makværk. Vi ønsker det indre marked startet officielt, som den officielle dato er, den 31. december 1992.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Må jeg minde fru Annette Just om en enkelt ting. Der var et NATO-topmøde i november sidste år. Jeg ved ikke, om fru Annette Just husker, hvordan USA og de øvrige NATO-lande i fuld enighed formulerede et kommuniké, som går videre i Maastrichtteksten. Der er jo ikke tale om, at Vestunionen skal adskilles fra NATO.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne gøre fru Annette Just opmærksom på, at det meste af det, der står om det indre marked i 1986-traktaten, rent faktisk allerede er gennemført.

Men det, jeg kommer herop for, er at sige, at jeg da godt ved, at der juridisk står, at der skal enstemmighed mellem landene – helt klart –

men jeg spurgte heller ikke til det juridiske. Jeg spurgte, om fru Annette Just mener, at det er moralsk og politisk korrekt, at et land med 5 mio. mennesker ud over at bestemme, om de selv vil være med eller ikke vil være med, også tvinger lande med 345 mio. mennesker til at lade være at gøre noget, de ellers har lyst til at gøre.

Det minder mig lidt om nogle mennesker, der danner en forening med et specielt formål. I løbet af nogle år kommer der nogle nye medlemmer, som efter at have været medlemmer nogle få år, siger: For resten er vi imod det oprindelige formål, og i øvrigt må I ikke gøre det, I hele tiden har haft planer om. Hvad tror fru Annette Just at de oprindelige medlemmer tænker? De siger nok: Hvorfor i alverden skal de sidst ankomne bestemme, hvordan den organisation skal se ud, som de meldte sig ind i med viden om, hvor det skulle gå hen, hvem der var med, og hvilket formål det havde. Jeg synes, at det politisk og moralsk er anstødeligt.

Men jeg vil meget gerne have lov til at spørge hr. Gade, for nu er der jo et nejparti til, om SF er enig med Fremskridtspartiet i, at et nej i Danmark fører til, at de andre lande ikke må lave Unionen, eller om det er sådan, at Danmark siger nej for sig og derefter accepterer, at de elleve andre lande gør det. Jeg synes, det er væsentligt, at vi får at vide, hvor nejfronterne ligger i den sag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Lad mig lige gøre hr. Duetoft opmærksom på, at der hele tiden har været to partier, der gik imod Unionen, så det er altså ikke sådan, at der pludselig er kommet et nyt parti frem.

I sit første indlæg gav hr. Duetoft udtryk for, at det skulle være moralsk og politisk forkasteligt, at Fremskridtspartiet tror på, hvad der blev sagt, da vi meldte os ind i 1972, hvad der blev sagt, da vi stemte ja i 1986, og hvad der står i Romtraktaten. Skulle det være moralsk forkasteligt at stole på, hvad det er, der rent faktisk hele tiden har været lov? Jeg tror, at hr. Duetoft skal have set lidt nærmere på sine moralbegreber. Selvfølgelig stoler vi på, at et ord er et ord og en mand er en mand, men det kan jo være, det bliver anderledes opfattet.

Hr. Kofod-Svendsen siger: På NATO-topmødet sagde man jo netop, at det kunne blive